

II

(Πράξεις, για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Ιουνίου 1982

για τα μέτρα που προορίζονται να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών για τις μη μισθωτές δραστηριότητες των απασχολούμενων σε όρισμένες βοηθητικές υπηρεσίες των μεταφορών και των πρακτόρων ταξιδιών (ομάδα 718 ΔΤΤΒ), καθώς και των εναποθηκευτών (ομάδα 720 ΔΤΤΒ)

(82/470/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 49, 57 και 66

τήν πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,τή γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,τή γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Έκτιμώντας:

οτι, κατ' εφαρμογή της συνθήκης, απαγορεύεται, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, κάθε διακριτική μεταχείριση με βάση την ιθαγένεια σε θέματα εγκαταστάσεως και παροχής υπηρεσιών' οτι ή κατ' αυτόν τον τρόπο υλοποιούμενη αρχή της ίσης μεταχειρίσεως με τους ήμεδαπούς εφαρμόζεται, κυρίως, στο δικαίωμα συμμετοχής σε επαγγελματικές οργανώσεις, κατά το μέτρο που οι επαγγελματικές δραστηριότητες του ενδιαφερομένου συνεπάγονται την άσκηση του δικαιώματος αυτού'

οτι, εξάλλου, το άρθρο 57 της συνθήκης προβλέπει οτι, για τη διευκόλυνση της ανάληψης και άσκήσεως των

μη μισθωτών δραστηριοτήτων, εκδίδονται οδηγίες για την άμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων σπουδών, καθώς και για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των Κρατών μελών'

οτι, πάντως, ελλείψει άμοιβαίας αναγνώρισεως των διπλωμάτων ή άμεσου συντονισμού, φαίνεται σκόπιμο να διευκολυνθεί ή πραγματοποίηση του δικαιώματος εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών για τις δραστηριότητες που περιλαμβάνονται στις ομάδες 718 ΔΤΤΒ και 720 ΔΤΤΒ με την έγκριση μέτρων που άποσκοπούν, κυρίως, στην άποτροπή των υπερβολικών δυσχερειών για τους υπηκόους των Κρατών μελών, στα όποια ή πρόσβαση στις δραστηριότητες αυτές δεν εξαρτάται από δρους'

οτι, για να αντιμετωπιστεί ή δυσχέρεια αυτή τα μέτρα πρέπει να συνίστανται, κατά κύριο λόγο, στην άποδοχή ως έπαρκους προϋποθέσεως για την πρόσβαση στις εν λόγω δραστηριότητες, οι όποιες πάντως δεν περιλαμβάνουν αυτή καθ' έαυτή ή δραστηριότητα μεταφοράς στα Κράτη μέλη ύποδοχής στα όποια ύπάρχει ρύθμιση για τις δραστηριότητες αυτές, της πραγματικής άσκήσεως των δραστηριοτήτων στη χώρα προελεύσεως για μιά εύλογη και άρκετά πρόσφατη χρονική περίοδο, έφόσον δεν απαιτείται προηγούμενη κατάρτιση που να έγγυάται οτι ό δικαιούχος διαθέτει ισοδύναμες επαγγελματικές γνώσεις με αυτές που απαιτούνται από τους υπηκόους του Κράτους μέλους ύποδοχής'

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 73 της 23. 4. 1966, σ. 1099/66.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. 201 της 5. 11. 1966, σ. 3475/66.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. 17 της 28. 1. 1967, σ. 284/67.

«... ότι η πρακτική άσκηση καί, ενδεχομένως, ή επαγγελματική κατάρτιση πρέπει να έχουν πραγματοποιηθεί στον ίδιο κλάδο με εκείνον για τον οποίο θέλει να εγκατασταθεί ο δικαιούχος στο Κράτος μέλος υποδοχής, όταν αυτό επιβάλλει αυτόν τον όρο στους υπηκόους του»

«... ότι, σύμφωνα με τις γενικές αρχές της συνθήκης που θεσπίζουν την ισότητα αμοιβής καί σύμφωνα με τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου, ή ελευθερία παροχής υπηρεσιών ασκείται σε κάθε Κράτος μέλος υπό όρους οι οποίοι είναι ίδιοι με τους όρους που επιβάλλει τό Κράτος αυτό, με τους νόμους καί κανονισμούς του, στους υπηκόους του για την ίδια δραστηριότητα» ότι, κατά τη θέσπιση των μέτρων που απαιτούνται για την συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία, εναπόκειται στα Κράτη μέλη να διασφαλίζουν μεταξύ των υπηκόων τους καί των υπηκόων των άλλων Κρατών μελών την ισοτιμία των όρων για την άσκηση των δραστηριοτήτων αυτών, ιδίως όσον αφορά τις συνθήκες εκμεταλλεύσεως καί τις απαιτούμενες χρηματικές εγγυήσεις»

«... ότι, κατά τό μέτρο που τά Κράτη μέλη εξαρτούν καί για τους μισθωτούς την ανάληψη ή άσκηση των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στην παρούσα οδηγία από την κατοχή επαγγελματικών γνώσεων καί ικανοτήτων, ή οδηγία αυτή πρέπει να εφαρμοσθεί επίσης καί γι' αυτή την κατηγορία προσώπων, ώστε να καταργηθεί ένα εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων καί να ολοκληρωθούν κατ' αυτόν τον τρόπο τά μέτρα που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1968 περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων εντός της Κοινότητας (1)»

«... ότι είναι σκόπιμο, για τον ίδιο λόγο, να εφαρμοστούν καί στους μισθωτούς οι διατάξεις που αφορούν την απόδειξη φερεγγυότητας καί την μη πτώχευση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα, που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, όσον αφορά την εγκατάσταση εντός της επικράτειάς τους φυσικών προσώπων καί εταιρειών που αναφέρονται στον τίτλο I των Γενικών Προγραμμάτων (2), καθώς καί όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών από αυτά τά πρόσωπα καί τις εταιρείες, που στο εξής καλούνται «δικαιούχοι», στον τομέα των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται επίσης καί για υπηκόους των Κρατών μελών οι οποίοι, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου της 15 Οκτωβρίου 1968 περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων εντός της Κοινότητας, επιθυμούν να ασκήσουν ως μισθωτοί τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται για τις δραστηριότητες που παρατίθενται στο παράρτημα I του Γενικού Προγράμματος για την κατάργηση των περιορισμών της ελευθερίας εγκαταστάσεως, ομάδες 718 ΔΤΒ καί 720 ΔΤΒ.

Οι δραστηριότητες αυτές συνίστανται ιδίως:

Α. α) στή διενέργεια διαμεσολαβητικών πράξεων μεταξύ των ασκούντων επιχειρήσεις παντός είδους μεταφορών καί των ατόμων που αποστέλλουν ή δέχονται αποστολές εμπορευμάτων, καθώς καί στην πραγματοποίηση διαφόρων συναφών εργασιών:

αα) με τη σύναψη συμβάσεων με τους επιχειρηματίες μεταφορών για λογαριασμό των εντολέων τους,

ββ) με την επιλογή του είδους της μεταφοράς, της επιχειρήσεως καί του δρομολογίου, που θεωρούνται συμφερότεροι για τον εντολέα,

γγ) με την προετοιμασία της μεταφοράς από τεχνική άποψη (π.χ. συσκευασία απαραίτητη για τη μεταφορά), με την πραγματοποίηση διαφόρων δευτερευουσών εργασιών κατά τη διάρκεια της μεταφοράς (π. χ. με την εξασφάλιση του άνεφοδιασμού σε πάγο των ψυκτικών βαγονιών),

δδ) με τη διεκπεραίωση των διατυπώσεων που συνδέονται με τη μεταφορά, όπως ή σύνταξη της φορτωτικής με τό συνδυασμό ή τό διαχωρισμό των αποστολών,

εε) με τό συντονισμό των διαφόρων φάσεων μιās μεταφοράς, εξασφαλίζοντας τη διαμετακόμιση, την επαναποστολή, τη μεταφόρτωση καί τις διάφορες τερματικές εργασίες,

στ) με την παροχή φορτίου στους μεταφορείς καί μεταφορικών δυνατοτήτων στα άτομα που αποστέλλουν ή δέχονται αποστολές εμπορευμάτων

β) στον υπολογισμό των μεταφορικών εξόδων, καί τον έλεγχο του λογαριασμού των εξόδων

γ) στή μίσθωση βαγονιών ή άμαξών σιδηροδρόμου για τη μεταφορά ατόμων ή εμπορευμάτων

(1) ΕΕ αριθ. L 257 της 19. 10. 1968, σ. 2.

(2) ΕΕ αριθ. 2 της 15. 1. 1962, σ. 32/62 καί 36/62.

- δ) στην πραγματοποίηση όρισμένων διαβημάτων μόνιμου ή ευκαιριακού χαρακτήρα, εξ ονόματος και για λογαριασμό έφοπλιστή ή θαλάσσιου μεταφορέα (πρός τις λιμενικές αρχές, τις επιχειρήσεις άνεφοδιασμού του πλοίου, κλπ.)
- ε) στη μεσολάβηση για την αγορά, την πώληση ή τη ναύλωση πλοίων
- Β. α) στην οργάνωση, παρουσίαση και πώληση, κατ' άποκοπή ή μέ προμήθεια, των μεμονωμένων ή συνδυασμένων τμημάτων ενός ταξιδιού ή μιάς διαμονής (μεταφορά, παροχή στέγης, τροφή, έκδρομές κλπ.), ανεξαρτήτως της αιτίας της μετακινήσεως
- β) στην προετοιμασία, τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη των συμβάσεων για τη μεταφορά μεταναστών
- Γ. α) στην παραλαβή κάθε είδους αντικειμένου ή έμπορεύματος για άποθήκευση, για λογαριασμό του καταθέτη, υπό τελωνειακό ή μή καθεστώς, σέ άποθήκες, γενικές άποθήκες, χώρους άποθηκείσεως έπίπλων, ψυκτικούς θαλάμους άποθηκείσεως, σιρούς, κλπ.
- β) στη χορήγηση προς τόν καταθέτη άποδείξεως ή όποια περιγράφει τό αντικείμενο ή τό έμπορεύμα που έγινε δεκτό προς άποθήκευση
- γ) στην παροχή έκτάσεων, τροφής και χώρων για την πώληση ζώων που έχουν δοθεί για προσωρινή φύλαξη, είτε πριν από την πώληση, ή είτε κατά τη μετακόμιση προς ή από την αγορά
- Δ. α) στη διενέργεια του έλέγχου ή της τεχνικής πραγματογνωμοσύνης των αυτοκινήτων
- β) στη μέτρηση, ζύγιση, όγκομετρική έκτίμηση των έμπορευμάτων.

Άρθρο 3

Γιά τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2, οι συνήθεις χαρακτηρισμοί που χρησιμοποιούνται αυτή τη στιγμή στα Κράτη μέλη είναι, ένδεικτικά, οι ακόλουθοι:

Βέλγιο

- A. Commissionnaire de transport
Vervoercommissionair
Courtier de transport
Vervoermakelaar
Commissionnaire-expéditeur au transport
Commissionair-expediteur bij het vervoer
Commissionnaire affréteur
Commissionair-bevrachter
Commissionnaire-affréteur routier
Commissionair-wegbevrachter

Affréteur routier
Wegbevrachter
Affréteur fluvial
Binnenvaartbevrachter of rivierbevrachter
Affréteur maritime
Scheepsbevrachter
Agent maritime
Scheepsagent
Courtier de navires
Scheepsmakelaar

- B. Agent de voyages
Reisagent
Agent d'émigration
Emigratieagent

- C. Entrepoteur
Depothouder

- D. Expert en automobiles
Deskundige inzake auto's
Peseur — mesureur — jaugeur juré
Beëdigde wegers, meters en ijkers

Γερμανία

- A. Spediteur
Abfertigungsspediteur
Güterkraftverkehrsvermittler
Schiffsmakler
Vermieter von Eisenbahnwagen und Eisenbahnwaggons

- B. Reisebürounternehmer
Auswanderungsagent

- C. Lagerhalter

- D. Kraftfahrzeugsachverständiger
Wäger

Δανία

- A. Speditør
Skibsagent
B. Rejsebureau
C. Opbevaring
D. Vejer og måler
Bilinspektør og bilassistent

Γαλλία

- A. Commissionnaire de transport
Courtier de fret routier
Dépositaire de colis
Courtier de fret de navigation intérieure
Agent maritime
Agent consignataire de navires
B. Agent de voyage
C. Entrepoteur
Exploitant de magasin général
D. Expert en automobiles
Peseur — mesureur juré

Ελλάδα

- A. Πράκτορας μεταφορών
Ναυτικός πράκτορας
Έφοδιαστής πλοίων
Ναυλομεσίτης επαγγελματικών τουριστικών πλοίων και πλοιαρίων
Ναυλομεσίτες πλοίων
- B. Πράκτορας για έπιβατικά άκτοπλοϊκά πλοία
Τουριστικά γραφεία:
1) Γενικού τουρισμού
2) Έσωτερικού τουρισμού
3) Tour operator
Πράκτορες μεταναστεύσεως και αντιπρόσωποί τους
- Γ. Γενικές αποθήκες
- Δ. Πραγματογνώμονες επί τροχαίων άτυχημάτων

Ιρλανδία

- A. Forwarding agent
Shipping and forwarding agent
Shipbroker
Freight agent
Shipping agent
Air freight agent
Road haulage broker
- B. Travel agent
Tour operator
Air broker
Air travel organizer
- C. Bonder
Warehousekeeper
Market or lairage operator
- D. Motor vehicle examiner

Ιταλία

- A. Spedizioniere (commissionario)
Mediatore
Agente marittimo raccomandatario
Mediatore marittimo
- B. Agente di viaggio e turismo
Mandatario di vettore di emigrante
- C. Esercenti depositi in magazzini doganali di proprietà privata
Esercenti magazzini generali
Esercenti depositi franchi
- D. Stimatore e pesatore pubblico

Λουξεμβούργο

- A. Commissionnaire de transport
Commissionnaire expéditeur au transport
- B. Agent de voyage
Agent d'émigration

- C. Entrepotitaire
- D. Expert en automobiles
Peseur

Κάτω Χώρες

- A. Expéditeur
Bevrachter
Scheepsmakelaar
Scheepsagent
Verhuren van spoorrijtuigen en spoorwagens
- B. Reisbureaubedrijf
Reisagentschap
Emigratieagent
- C. Douane-entrepot (publiek, particulier, fictief)
Gewone opslagplaatsen
- D. Technische inspectie van motorrijtuigen
Meter, wagen en ijken

Ηνωμένο Βασίλειο

- A. Freight forwarder
Shipbroker
Air cargo agent
Shipping and forwarding agent
- B. Tour operator
Travel agent
Air broker
Air travel organizer
- C. Storekeeper
Livestock dealer
Market or lairage operator
Warehousekeeper
Wharfinger
- D. Motor vehicle examiner
Master porter
Cargo superintendent

Άρθρο 4

1. Όταν Κράτος μέλος ύποδοχής άπαιτεί από τούς ύπηκόους του, για την άνάληψη μιās από τίς δραστηριότητες που άναφέρονται στο άρθρο 2, άπόδειξη έντιμότητας και άπόδειξη περί μή κηρύξεως σέ πτώχευση ή μία μόνο από τίς δύο αυτές άποδείξεις, δέχεται ως έπαρκή άπόδειξη, για τούς ύπηκόους των άλλων Κρατών μελών, την προσαγωγή άποσπάσματος ποινικού μητρώου ή, έλλείψει αυτού, ενός ισότιμου πιστοποιητικού έκδοθέντος από μία άρμόδια δικαστική ή διοικητική άρχή της χώρας προελεύσεως ή καταγωγής, από τό όποίο προκύπτει ότι καλύπτονται οί άπαιτήσεις αυτές.

2. Όταν Κράτος μέλος άπαιτεί από τούς ύπηκόους του, για την άνάληψη μιās από τίς δραστηριότητες που

αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο Β, όρισμένες προϋποθέσεις έντιμότητας, για τις οποίες δεν αποτελεί απόδειξη το πιστοποιητικό που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το Κράτος αυτό δέχεται ως επαρκή απόδειξη, για τους υπηκόους των άλλων Κρατών μελών, βεβαίωση αρμόδιας δικαστικής ή διοικητικής αρχής της χώρας προελεύσεως ή καταγωγής, ή οποία πιστοποιεί ότι καλύπτονται οι προϋποθέσεις αυτές. Η βεβαίωση αυτή πρέπει να αναφέρεται σε συγκεκριμένα γεγονότα που λαμβάνονται υπόψη στη χώρα υποδοχής.

3. Όταν το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ή η βεβαίωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, δεν εκδίδεται από τη χώρα προελεύσεως ή καταγωγής, δσον αφορά είτε την έντιμότητα είτε την μη πτώχευση, μπορεί να αντικατασταθεί από ένορκη δήλωση — ή, στίς χώρες όπου δεν ισχύει ο όρκος, μέ υπεύθυνη δήλωση που γίνεται από τον ενδιαφερόμενο ενώπιον αρμόδιας δικαστικής ή διοικητικής αρχής ή, ένδεχομένως, ενός συμβολαιογράφου της χώρας προελεύσεως ή καταγωγής. Η αρχή αυτή, ή ο συμβολαιογράφος, εκδίδει βεβαίωση που πιστοποιεί αυτή την ένορκη ή την επίσημη δήλωση. Η δήλωση μη πτωχεύσεως μπορεί, επίσης, να γίνεται ενώπιον αρμόδιου επαγγελματικού οργανισμού της ίδιας αυτής χώρας.

Παρά τά άνωτέρω, τό Κράτος μέλος υποδοχής μπορεί επίσης να λάβει υπόψη συγκεκριμένα γεγονότα που είναι σε θέση να γνωρίζει εξ ιδίων μέσων.

4. Όταν, στο Κράτος μέλος υποδοχής, πρέπει να αποδειχθεί ή οικονομική επιφάνεια, τό Κράτος μέλος αυτό θεωρεί τά πιστοποιητικά που εκδίδονται από τίς τράπεζες άλλων Κρατών μελών ως ισότιμα μέ τά πιστοποιητικά που εκδίδονται στην επικράτειά του.

5. Τά έγγραφα που εκδίδονται σύμφωνα μέ τίς παραγράφους 1, 2, 3 καί 4 δέν είναι δυνατόν να υποβληθούν μετά πάροδο τριών μηνών από την ήμερομηνία εκδόσεώς τους.

6. Τά Κράτη μέλη όρίζουν, έντός της προθεσμίας που προβλέπεται από τό άρθρο 8, τίς αρχές καί οργανισμούς που είναι αρμόδιοι για την έκδοση των εγγράφων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο καί ενημερώνουν άμέσως σχετικά τά άλλα Κράτη μέλη καί την Έπιτροπή.

Άρθρο 5

Τά Κράτη μέλη, στά όποια ή ανάληψη καί ή άσκηση μιās από τίς δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 είναι δυνατή μόνον έφόσον πληροϋνται όρισμένοι όροι ειδικεύσεως, μεριμνούν για την έννημερωση του δικαιούχου ό όποιος υποβάλλει τη σχετική αίτηση, σχετικά μέ τη ρύθμιση, στην όποια υπόκειται ή δραστηριότητα που προτίθεται να άσκήσει, πριν έγκατασταθεί ή πριν αρχίσει να άσκει προσωρινά δραστηριότητα.

Άρθρο 6

1. Όταν, σε Κράτος μέλος, ή ανάληψη ή άσκηση μιās από τίς δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο Α υπό α, β ή δ εξαρτάται από την κατοχή γενικών, έμπορικών ή επαγγελματικών γνώσεων καί ικανοτήτων, τό Κράτος μέλος αυτό αναγνωρίζει, ως επαρκή απόδειξη αυτών των γνώσεων καί των ικανοτήτων, την πραγματική άσκηση της έν λόγω δραστηριότητας σε άλλο Κράτος μέλος:

α) είτε επί πέντε συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή υπό την ιδιότητα διευθυντή επιχειρήσεως·

β) είτε

— επί δύο συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως, έφόσον ό δικαιούχος μπορεί να αποδείξει, για την έν λόγω δραστηριότητα, προηγούμενη τριετή τουλάχιστον κατάρτιση, ή όποια βεβαιώνεται μέ πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από τό Κράτος μέλος ή κρίνεται απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό, ή

— επί τρία συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως, έφόσον ό δικαιούχος μπορεί να αποδείξει, για την έν λόγω δραστηριότητα, προηγούμενη διετή τουλάχιστον κατάρτιση, ή όποια βεβαιώνεται μέ πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από τό Κράτος μέλος ή κρίνεται απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό·

γ) είτε επί δύο συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως, έφόσον ό δικαιούχος μπορεί να αποδείξει ότι άσκησε ως υπάλληλος την έν λόγω δραστηριότητα επί τρία τουλάχιστον έτη·

δ) είτε επί τρία συνεχή έτη υπό την ιδιότητα του υπαλλήλου, έφόσον ό δικαιούχος μπορεί να αποδείξει ότι παρακολούθησε για την έν λόγω δραστηριότητα προηγούμενη επιμόρφωση τουλάχιστον δύο έτών, ή όποια βεβαιώνεται μέ πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από τό Κράτος ή που θεωρείται απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό.

2. Όταν, σε ένα Κράτος μέλος, ή ανάληψη ή ή άσκηση μιās από τίς δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο Α υπό γ ή ε, σημείο Β υπό β, σημεία Γ ή Δ, εξαρτάται από την κατοχή γενικών, έμπορικών ή επαγγελματικών γνώσεων καί ικανοτήτων, τό Κράτος μέλος αυτό αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη αυτών των γνώσεων καί των ικανοτήτων την πραγματική άσκηση της έν λόγω δραστηριότητας σε άλλο Κράτος μέλος:

α) είτε επί τρία συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως·

β) είτε επί δύο συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχειρήσεως, έφόσον ό

δικαιούχος αποδεικνύει, για την εν λόγω δραστηριότητα, προηγούμενη κατάρτιση, ή οποία βεβαιώνεται με πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος ή κρίνεται ως απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό·

γ) είτε επί δύο συνεχή έτη υπό ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχείρησης, εφόσον ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει ότι άσκησε την εν λόγω δραστηριότητα ως υπάλληλος επί τρία τουλάχιστον έτη·

δ) είτε επί τρία συνεχή έτη ως υπάλληλος, όταν ο δικαιούχος αποδεικνύει για την εν λόγω δραστηριότητα προηγούμενη κατάρτιση, ή οποία βεβαιώνεται με πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος ή που κρίνεται απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό.

3. Όταν, σ' ένα Κράτος μέλος, ή ανάληψη και άσκηση των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο Β υπό α εξαρτάται από την κατοχή γενικών εμπορικών ή επαγγελματικών γνώσεων και ικανοτήτων, το Κράτος μέλος αυτό αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη αυτών των γνώσεων και των ικανοτήτων την πραγματική άσκηση της εν λόγω δραστηριότητας σ' ένα άλλο Κράτος μέλος:

α) είτε επί έξι συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχείρησης·

β) είτε

— επί τρία συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχείρησης, όταν ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει, για την εν λόγω δραστηριότητα, προηγούμενη κατάρτιση τουλάχιστον τριών ετών, ή οποία βεβαιώνεται από πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος ή που κρίνεται απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό, είτε

— επί τέσσερα συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχείρησης, όταν ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει, για την εν λόγω δραστηριότητα, προηγούμενη κατάρτιση τουλάχιστον δύο ετών που βεβαιώνεται από πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος ή που κρίνεται ως απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό·

γ) είτε επί τρία συνεχή έτη υπό την ιδιότητα ανεξάρτητου επαγγελματία ή διευθυντή επιχείρησης όταν ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει ότι άσκησε ως υπάλληλος την εν λόγω δραστηριότητα επί τουλάχιστον πέντε έτη·

δ) είτε

— επί πέντε συνεχή έτη υπό την ιδιότητα του υπαλλήλου, όταν ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει,

για την εν λόγω δραστηριότητα, προηγούμενη κατάρτιση τουλάχιστον τριών ετών που βεβαιώνεται από πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος ή του κρίνεται ως απόλυτα ικανοποιητική από έναν αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό, είτε

— επί έξι συνεχή έτη υπό την ιδιότητα του υπαλλήλου, όταν ο δικαιούχος μπορεί να αποδείξει, για την εν λόγω δραστηριότητα, προηγούμενη κατάρτιση που βεβαιώνεται από πιστοποιητικό αναγνωρισμένο από το Κράτος μέλος ή που κρίνεται απόλυτα ικανοποιητική από αρμόδιο επαγγελματικό οργανισμό.

4. Το Κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να απαιτήσει από τους υπηκόους των άλλων Κρατών μελών, εφόσον το απαιτεί από τους υπηκόους του, ή εν λόγω δραστηριότητα να έχει άσκηθεί και ή επαγγελματική κατάρτιση να έχει πραγματοποιηθεί στον κλάδο στον οποίο ο δικαιούχος ζητά να απασχοληθεί στο Κράτος μέλος υποδοχής.

5. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιπτώσεις α και γ, στην παράγραφο 2 περιπτώσεις α και γ και στην παράγραφο 3 περιπτώσεις α και γ, ή εν λόγω δραστηριότητα δεν πρέπει να έχει παύσει περισσότερο από δέκα έτη κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3. Εντούτοις, εφόσον σ' ένα Κράτος μέλος ορίζεται μικρότερη προθεσμία για τους υπηκόους του, ή προθεσμία μπορεί επίσης να εφαρμοστεί στους δικαιούχους.

Άρθρο 7

1. Θεωρείται ότι άσκει δραστηριότητα διευθυντή επιχείρησης, με την έννοια του άρθρου 6 παράγραφοι 1 και 2, κάθε πρόσωπο που έχει άσκησει σε κατάσταση του αντίστοιχου επαγγελματικού κλάδου:

α) είτε τα καθήκοντα προϊσταμένου επιχείρησης ή προϊσταμένου υποκαταστήματος·

β) είτε τα καθήκοντα βοηθού του επιχειρηματία ή του προϊσταμένου επιχείρησης, αν τα καθήκοντα αυτά συνεπάγονται ευθύνη αντίστοιχη με την ευθύνη του αντιπροσωπευόμενου επιχειρηματία ή του προϊσταμένου επιχείρησης·

γ) είτε τα καθήκοντα ανώτερου στελέχους με εμπορικά καθήκοντα, που είναι υπεύθυνο τουλάχιστον για έναν τομέα της επιχείρησης.

2. Θεωρείται ότι άσκει δραστηριότητα διευθυντή επιχείρησης, με την έννοια του άρθρου 6 παράγραφος 3, κάθε άτομο που άσκησε σε κατάσταση του αντίστοιχου επαγγελματικού κλάδου:

α) είτε τά καθήκοντα προϊσταμένου επιχειρήσεως

Άρθρο 8

β) είτε τά καθήκοντα αναπληρωτή του επιχειρηματία ή του προϊσταμένου επιχειρήσεως ή του προϊσταμένου υποκαταστήματος, αν τά καθήκοντα αυτά συνεπάγονται ευθύνη αντίστοιχη με την ευθύνη του αντιπροσωπευόμενου επιχειρηματία ή του προϊσταμένου επιχειρήσεως

Τά Κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τά αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία σε προθεσμία δεκαοκτώ μηνών από την κοινοποίησή της και ενημερώνουν άμέσως σχετικά την Έπιτροπή.

γ) είτε τά καθήκοντα ανώτερου στελέχους επιφορτισμένου με εμπορικής φύσεως αρμοδιότητες και υπευθύνου τουλάχιστον ενός τμήματος της επιχειρήσεως.

Άρθρο 9

Τά Κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Έπιτροπή τό κείμενο των βασικών διατάξεων έσωτερικού δικαίου πού εκδίδουν στον τομέα πού διέπεται από την παρούσα οδηγία.

3. Η απόδειξη ότι πληρούνται οι όροι πού όρίζονται από τό άρθρο 6 προκύπτει από βεβαίωση πού εκδίδεται από την αρμόδια αρχή ή οργανισμό του Κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως, την όποία ό ενδιαφερόμενος πρέπει να υποβάλει προς υποστήριξη της αίτησέως του για άδεια άσκήσεως της ή των έν λόγω δραστηριοτήτων στο Κράτος μέλος υποδοχής.

Άρθρο 10

Η παρούσα οδηγία άπευθύνεται στα Κράτη μέλη.

4. Τά Κράτη μέλη όρίζουν, μέσα στην προθεσμία πού προβλέπεται στο άρθρο 8, τις αρμόδιες αρχές και οργανισμούς για την έκδοση των βεβαιώσεων της παραγράφου 3, και ενημερώνουν άμέσως σχετικά τά άλλα Κράτη μέλη και την Έπιτροπή.

Έγινε στο Βρυξέλλες, στίς 29 Ιουνίου 1982.

Γιά τό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. de KEERSMAEKER